

Izhaja vsako soboto in velja:
 vse leto K 10'—
 pol leta „ 5'—
 četrť leta „ 2'50

Inserati:
 Petit-vrsta 1krat stane 20 vinarjev.
 — Pri večkratni inserciji po dogovoru. —

OSF.

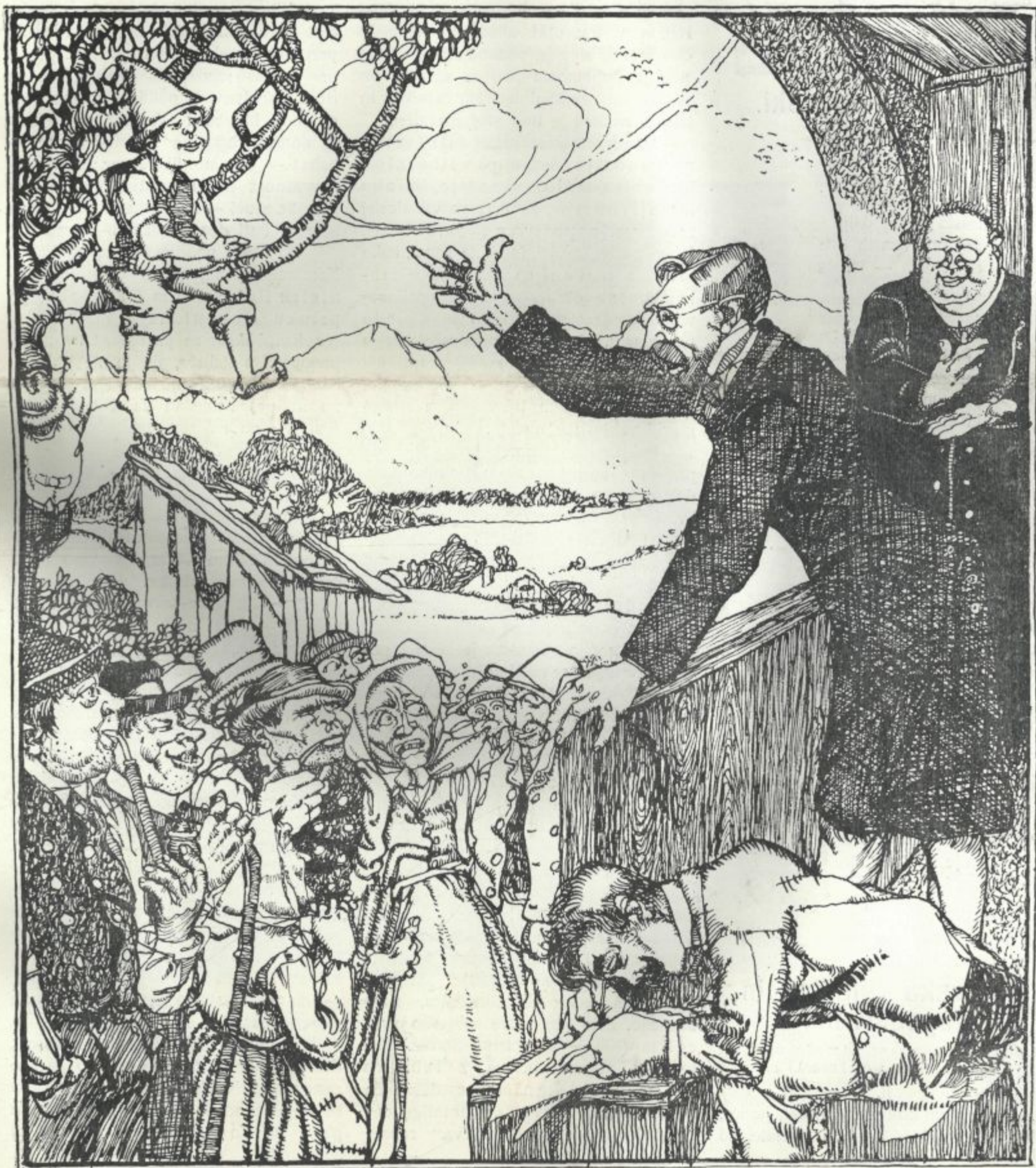
Uredništvo sprejema le frankirane rokopise
 ter jih ne vrača.

Uredništvo je v Ljubljani, Knaflove ulice 5,
 I. nadstr., upravništvo pa ravnoram spodaj.

Posamezna številka 20 vin.

==== Politično-satirični tednik. ====

Takoimenovan „sijajen“ shod S. L. S.

Čudnemu batjuški.

Generali **nemški Ruse** so vodili in povsod Japoncem zmago pridobili. Ruski car še dalje naj pri Nemcih išče si pomoči — kmalu Azijat obišče v Petrovem ga gradu ter tako pozdravi: „Prišel sem se klanjat tvoji carski slavi s tistimi topovi, ki mi jih v trdnjavi portarturski dal je Stössel tvoj, Rus pravi! Ljubi car — neroda, zdaj pa ti ustrezni moji želji skromni: doli s trončka zlezi, da še jaz poskusim, kako se po rusko na njem **čička, spančka**, na pomoč se prusko slepo opiraje! Tebi pa v odškodbo in tolažbo rad zdaj naredim pogodbo s tvojimi ministri, da podobe svete in altarčke, ki jih moje čile čete najdejo v tornistrih tvoje vojske zbite, vse koj izročé ti v roke prečastite!“

Slovan.

Volovska reforma in Jugoslovani.

(Iz govora, namenjenega nezreli mladini na III. kat. shodu. Sestavil dr. Žindra.)

II.

Velecenjeni koštrunčki, backi, junice, teleta in kozlički! Kranjski liberalci so

danes (?) glasni kričači za pravice koroških in štajerskih rojakov. „Slepi klub“ in moja politična malenkost pa smo rajši molčali v pravem času, uvažujoč stari nemški pregovor: „Golk srebro, molk zlato!“

Vsak razsodni človek ve, da o sposobnosti politične stranke za pozitivno delo ne odločuje ne kričanje in ne gostobesednost in dolgoveznost njenih voditeljev, temveč **delo samo**. To me pa ni oviralo čisto nič, da ne bi bil sklobasal, kakor ste že videli, **šest gostobesednih dolgoveznih** člankov, polnih logičnih in stilističnih napak, sedem trakuljastih člankov, zverženih v docela nemškem duhu. „Le style est l'homme mème!“ je dejal Buffon v francoski akademiji, slog je človek sam, slog je podoba značaja. Moj slog je popolnoma zavrit in zavihan po spakedrani nemščini nemških časnikov in tako zasvedran je tudi moj značajček.

Danes se hočem pečati z liberalno neumnostjo, še bolj pa z liberalno hudobijo, malomarnostjo, lenobo in najivnostjo, ki presega vse doslej znane meje politične budalosti. Dragi prežvekovalci, tu vidite zopet, kako mili in olikani so izrazi moje malenkostne osebe, naperjeni proti sovražnikom mojega vpliva in ugleda na Dunaju. Jaz, ubogo človeče, nisem bil v stanu (Ojej! Stavec.) storiti kaj koristnega, nisem bil v stanu strmoglaviti vlado in nisem bil v stanu strmoglaviti večino parlamenta.

Bal sem se namreč po pravici, da pridem naposled s svojo politiko še v drugi stan. In kakšen naj bi bil otrok? Pravi spak, to vam rečem lahko z mirno vestjo! Ali ne?

Kar se mene tiče, sem nebrojnokrat nadlegoval ministra Gautscha in Bylandta, ki sta s fenomenalno potrpežljivostjo požirala mojo slabo zabeljeno politično godljo. Gautsch je takoj s početka izjavil, da se na Kranjskem ustanove le slovenski mandati; sicer je obljubljen mandat tudi Kočevcem, pa — pomislite — samo eden! Ali ni to velika, da, ogromna zasluga moja, gigantska zasluga ubogega človečeta?

Ministra Bylandta in Gautscha sem pa hodil dražiti tudi glede drugih slovenskih in hrvaških dežel vselej, kadar mi je bilo posebno dolgčas, zlasti sem bil — navidezno — siten zaradi Goriške, Trsta in Istre!

Liberalni poslanci so seveda videli, da ne morejo nič zoper temne, temnejše in najtemnejše kombinacije „Slepega kluba“ in mene, dr. Šusteršiča, staro kanacijo. Zato jim lahko slovesno pred celim (Kje je že potres! Stavec.) slovenskim svetom očitam z izbrano milimi in olikanimi besedami, da so **zastopniki slovenske „intelligence“ in slovenskega „meščanstva“ repre-**

zentanti liberalne slovenske nemarnosti, lenobe in brezvestnosti!

To je namreč moj edini poklic, da se politično lovim, levim in zvijam kakor gad v precepu.

Privilegij, lenoba in surovost, to so edine tri resnične programne točke klerikalne stranke. Le s takim programom smo si mogli pridobiti topo zaupanje topih ljudskih mas. To je zgodovinska resnica.

Ne bom se prepiral o narodni časti z ljudmi, ki vedo bolje nego jaz, kaj je narodna čast in čast sploh. Poudarjam in pribijam to tukaj samo radi tega, ker mora potemtakem vsakemu, tudi najbolj zabitemu tepcu, biti jasno, da narodna čast pri nas klerikalcih ne igra v resnici prav nobene vloge. Iz svoje kože vendar ne moremo; v potu svojega obraza iščemo sredstev do politične premoči, vse drugo je humbug! Vsako sredstvo nam je dobro, zlasti pa sredstva, ki jih — haha! — očitamo liberalcem: **hinavska zavrtnost in sleparstvo tam, koder manjka moči — surova brutalnost tam, kjer se čuti dosti močno!**

Od vsega početka sem reklamiral za Korošce najmanj dva mandata pri ministru Bylandtu in Gautschu, pri princu Hohenloheju in baronu Becku. Nikdar se pa niti za las nisem premaknil s stališča, da to ne bo koristilo čisto nič, ker se na Dunaju ne zmeni noben pes zame in za „Slepi klub“. Smejal sem se sam sebi, še bolj pa svojim modrim tovarišem!

Da ne zamudim večerje, naj zinem le še par besedi o kočevskem mandatu in kompezaciji. Uspeh je bil na moji strani: **propali smo s koroškim mandatom in lahko rečem, da samo vsled moje izborne taktike**. Brez baharije rečem — in vsak tovariš mi mora to potrditi — da se ne bi to nikdar posrečilo brez mene!

To je moje delo!

„Slepi klub“, imenovan „Slovanska zveza“, ni bila niti trenotje v dvomu, da je njena narodna dolžnost, potezati se za interese Slovencev pri volovski prenovi.

Kakor glede drugih, sem tudi glede koroških in štajerskih referatov izrekel v dotičnem pododseku svojo pripravljenost, zastopati ju pri vladi. — Da, da, „le style c'est l'homme! Nemškutar sem bil, nemškutar sem, nemškutar bom do hladnega političnega groba! To bodi povedano tistemu dr. Oblaku, ki ga ne poznam, ki pa očitno (!) čuje travo ali, bolje rečeno prazno slamo rasti, kadar posluša moje klobasarije.

Podpredsednik „Slepega kluba“, dvorni svetnik dr. Ploj je tako mehko zastopal koristi koroških Slovencev, da ni mogel prodreti. Tudi mene sta imela grof Bylandt in Gautsch grdo za

norca. Drugih uspehov glede Koroške žalibog nismo dosegli nobenih. To priznamo odkrito, z žalostnim srcem; saj sploh ni mogoče drugače.

Vršili smo torej in izpolnjevali svoje dolžnosti tako imenitno, da nismo dosegli ničesar nego prav kosmato izgubo. **Kdor trdi nasprotno, ta je brezsraven obrekovalec, drugega nič!** C.

da jo je v Ptuj uovadilo po slovečem dr. Avg. pl. Plachkem zaradi prestopka proti varnosti lastnine po § 468 kazenskega zakona, dasi lastnik številke ni imel nobene škode; drugič meni, dr. Doležellu, da sem obsodil toženko na 24 ur zapora; tretjič slavnim juristom v Mariboru, da so potrdili obsodbo. M. Tašner je srečno prestala kazen.

Generalna prokuratura pa je dvignila ničnostno pritožbo v obrambo zakona in najvišje kasacijsko sodišče je razveljavilo famozno sodbo in M. Tašnerjevo oprostilo krivde in kazni.

Poudarjati moram tukaj na vsa usta, da **krivične sodbe** nismo izrekli morda iz strankarske hudobije, ampak le zato, ker so bili naši možgančki vsled poletne vročine hudo prismojeni in skisani.

Poleg tega je treba upoštevati: prvič, da zatožene nismo obsodili **na vislice** ampak le na 1440 **minut** z a p o r a; drugič, da ji ves dan ni bilo treba naporno delati na polju, temveč da je smela sladko počivati v senci; tretjič, da mora nedolžno zaprti država plačati stroške justice iz žepa davkoplačevalcev, ne pa, da bi morala plačati po nedolžnem obsojena žrtev stroške iz svojega žepa državi.

Ptuj, 14. avgusta 1906.

V imenu drugih spodnještajerskih Salomonov

Dr. Doležell.

Raztrgani „Štajerc“ ali nemškutarski Salomoni.

Marija Tašner iz Drstenika pri Sv. Urbanu v Slov. Goricah je raztrgala številko dičnega „Štajerca“.

To je prismojilo možgane: prvič upravništvu nemškutarskega „Štajerca“,

Župnika Popravkarja samogovor.

„To je že prenerodno! Ako dobim od „Slovenskega Naroda“ krepko zaušnico in mu ne pošljem nobenega popravka, me pikajo in zbadajo vsi tovariši.

Ako [pa pošljem „Narodu“ popravek, ga sicer objavi, obenem mi pa primaže še par hujših klofut!

Quo me vertam, nescio. Ali mi res ne ostane nič boljšega, nego da se — horribile dictu — **poboljšam?**

Vsi zadovoljni.

Dr. Šusteršič na III. kat. shodu: „... in potem gospoda moja, Goričani in Istrijani... Ni morda kakšen Goričan ali Istrijan tukaj?“

Klici: „Ne, ni nobenega!“

Dr. Šusteršič: „... in potem, gospoda, sem hotel reči: Goričani in Istrijani se prav nič ne pritožujejo radi volilne reforme. Ergo so zadovoljni!“ F. Pl.

V prid volilne preosnove.

Velecenjeni g. dr. Brejc!

Ker se bliža poletje in vročina, ter ni izključeno, da pridem za par tednov na Koroško, prosim Vas, blagovolite mi naznaniti v interesu volilne reforme, po čem je v Celovcu — liter piva.

Z odličnim spoštovanjem

Dr. Žitnik.

Ljubljana, 12. marca 1906.

Da se pomirijo duhovi!

Veseli me, da morem pomiriti evropske duhove, katere je „Slovenec“ tako neusmiljeno razburil s svojim spisom o preteči vojni z Italijo. Čast mi je, izjaviti urbi et orbi, da živimo v tako hudem miru, kakor še nikdar ne; posebno prijateljsko pa se imamo z Italijo in Srbijo. **Goluchowski.**

Iz kluba modrijanov.

Podrepnik: Nobenih udanostnih brzjavk! Tržaški Slovenci odklanjajo črnorumene trakove na svojih svečanostih! Nobene vere v Šusteršičeve besede! Nezapupnice od vseh strani! Nobenega Korošca na III. kat. shod! „Slovenec“ vsak dan postavljen na laž! In zdaj še to papeževo pismo! Za Boga milega, kaj bo!

Krmavželj: Kaj bo! Nič ne bo! Še pol litra ga sunemo, pa bo!

Petoliznik: Kaj pa so pravzaprav one naše realne politične pridobitve, o katerih pa dr. Šusteršič še ne sme govoriti?

Krmavželj: Na kosilo so menda povabili slavnega gospoda! Imeniten banket, to je vendar nekaj realnega in se prileže človeku. Kar se tiče mene, jaz bi se tam nabasal za tri dni! Res, obžalovanja je vredno, da se ne moreš najesti vsaj za pol leta naenkrat!

Podrepnik: Ta polemika radi famoznega kompromisa je našim živcem že prehuda. Ves ugled izgubimo pri svojih ljudeh! Kaj pravita, kako bi obrnil „Slovenec“ pozornost občinstva kam drugam?

Krmavželj: Saj si vendar bral, kako ropota zopet o preteči vojski z Lahi!

Petoliznik: Ravnateljstvo drž. železnice izjavlja, da ni nikakor iz animoznosti premestilo vseh slovenskih uradnikov iz Beljaka v Trst. Kateri vzvišeni nameni so ga pa vodili pri tem?

Krmavželj: Hm, dr. Žlindra je izpodkopal svojim rojakom tla na Koroškem; Slovenci se bodo morali kmalu pričeti izseljevati. No, to je ravnateljstvo kolikortoliko vsaj začetkoma olajšalo tužnemu narodu, ker je poslalo vse „Beljaško omizje“ v Trst — ob svojih stroških!

F. Pl.

Noblovo darilo.

„Slovenec“, najbolje informirani list na slovanskem jugu, trdi: Resnica je, da je dr. Šusteršič pridobil nemške krščanske socialce, da so ti **tudi obljubili glasovati za kompenzacijo na Koroškem**, da so pa nemški krščanski socialci v zadnjem hipu v odseku snedli svojo besedo v strahu pred nemškimi nacionalci in je ves trud za drugi slovenski mandat na Koroškem brez dr. Šusteršičeve krivde padel v vodo. To so dejstva, vse drugo je nesramna laž! — — Dr. Šusteršič pa trdi v prav tisti številki „Slovenca“ (4. avgusta): Žal, da se mi za **Koroško ni posrečilo pridobiti niti enega nemškega glasu**. Nemški krščanski socialci so izjavili, da glasujejo samo za **Štajersko**.

Dr. Žitnik trdi, da je pisal dr. Brejcu po razne podatke. „Mir“ pa je pripravljen pokazati črno na belem, da je pisal dr. Žitnik v Celovec samo

po nekaj podatkov o justičnih razmerah na Koroškem, ne pa o volilni reformi.

„Kärntner Tagblatt“ dokazuje, da niso nemški krščanski socialci krivi krivične razdelitve volilnih „okrajev“ na Koroškem, temveč da sta le dr. Šusteršič in dr. Ploj izdala interese štajerskih in koroških Slovencev. — — „Slovenec“ pa trdi, da je bil to volilni manever nemških krščanskih socialcev, dasi je bila volitev — par dni prej.

„Slovenec“ trdi: „Dobesedno resolucijo je „Slov. Narod“ prej imel v tiskarni nego je bila sklenjena v Celovcu. — — „Mir“ pa piše: Resnica je, da so sestavili besedilo naših resolucij šele tik pred shodom zaupnikov in da do shoda razen msgr. Podgorcu, predlagatelju, in dr. Brejcu, predsedniku, ni bilo znano živi duši.

Onemu, ki še ta mesec reši pereče vprašanje kdo se zna **bolj lagati**, ali „Slovenec“ ali dr. Šusteršič ali dr. Žitnik, obetamo prihodnje „**Noblovo**

darilo“ in za deset let častni naslov novodobnega **Salomona** in **generala vseh modrijanov** v Evropi. **V. Z.**

Telefonska in brzojavna poročila.

Celovec. Dr. Šusteršič je naročil pri tvrdki Mandelbaum & Jeiteles na Dunaju fonograf najnovejšega ustroja. V počitnicah prihodnjega leta bo potoval po Ziljski, Podjurski in Rožni dolini in fonografilal narečja koroških Slovencev, dobro vedoč, da izumre slovenščina v teh pokrajinah po njegovi zaslugi, preden še preteče petdeset let. Fonograf morajo plačati izdani in prodani Korošci in sicer preden umre poslednji mož, ki bo še kaj „marnoval po slovenje“. Fonografske plošče namerava dr. Žlindra zapustiti svojima političnima somišljenikoma in prijateljema: Lemežu in Dobrniku v prijazen spomin.

Zagreb. Nadškof Palunko je bival kot apostolski preiskovalec našega nadškofa Posilovca tukaj, vendar o svoji pravi nalogi sam ni mogel zvedeti nič natančnejšega. Zato jo je pobrisal Posilović v Gastein, Palunko pa, ki mu je bilo v mrtvi dobi samemu dolgčas v Zagrebu, jo je popihal v Rogatec.

Krähwinkel. Tukaj vlada veliko veselje, da je počastil dr. Žlindra naše letovišče. — Naročil se je na deset iztisov „Mira“, ker jih v svoji sveti jezici vselej raztrga devet, preden prebere politični del vsebine.

Belgrad. Minister Goluchowski namerava preskrbeti izdajateljem „modre knjige“ več sijajnih redov, pred vsem in največ pa srbskemu ministrskemu predsedniku Nikoli Pasiću. Zaeno je Goluchovski prav lepo prosil Pasića, naj mu blagovoli poslati prihodnjo „modro knjigo“ na Dunaj v cenzuro, preden jo da staviti in tiskati, da ne pridejo na dan nekateri kočljivi diplomatski akti in note, ki ne bi bile povšeči Goluchowskemu in bi krušile mednarodno kurtoazijo.

Petrograd. V guberniji Poltava se zelo širijo kmetijski nemiri. Nihče ne dela na polju. Uporni kmetje hodijo trumoma okoli, požigajo velika posestva in uničujejo žetev. Okrožno jetnišnico v Samari so revolucionarji napadli, ustrelili ravnatelja in osvobodili 120 političnih kaznjencev. V vasi Tohemerniki Lublinske gubernije so kmetje ubili deklico in šest dijakov. Vojno sodišče v Kronštatu je dalo ustreliti sedem mornarjev in obsodilo še 170 puntarjev na smrt itd. itd. Drugače je vse mirno. Car se ima prav dobro in je vedno židane volje. Dal je med narod razdeliti več vagonov novih blagoslovljenih podob, svojemu sinčku pa je kupil pozlačenega konjička, ki ima namesto repa piščalko.